

Sygn. akt III Ca 1716/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko J. K. (K.)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Rybniku

z dnia 27 czerwca 2014 r., sygn. akt I C 888/13

oddala apelację.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1716/14

UZASADNIENIE

Powód A. P. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanego J. K. kwoty 498,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 08 2013r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że pozwany, prowadzący pralnię chemiczną,

nie wykonał należycie usługi w postaci czyszczenia kurtki, która została oddana do czyszczenia przez siostrę powoda M. P.. Na kwotę dochodzoną pozwem złożyły się: 350 zł z tytułu nienależytego wykonania umowy, 50 zł z tytułu zwrotu kosztów czyszczenia kurtki, 98,40 zł z tytułu zwrotu kosztów prywatnej opinii rzeczoznawcy.

Pozwany J. K. wnosił o oddalenie powództwa.

Zarzucał, że usługa w postaci czyszczenia kurtki została wykonana prawidłowo.

Sąd Rejonowy w Rybniku w wyroku z dnia 27 06 2014r. oddalił powództwo.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia wskazał, że umowę dotyczącą wykonania usługi czyszczenia kurtki zawarła M. P., która oddała kurtkę do czyszczenia, odebrała ją i zgłosiła reklamację, również na jej zlecenie została sporządzona opinia rzeczoznawcy. Gdyby M. P. działała na rzecz

i w imieniu powoda, to druga strona umowy (pozwany) musiałaby być tego świadoma. Jawnym musi być, że dana osoba działa jako przedstawiciel innej osoby. W niniejszej sprawie nie miało to miejsca – J. K. w sposób uzasadniony

okolicznościami i czynnościami podejmowanymi przez M. P. traktował ją jako zlecającą usługę. W ocenie Sądu, stroną umowy, a tym samym osobą, która winna wytoczyć powództwo jest M. P..

Orzeczenie zaskarżył **powód A. P.**, który wnosił „o jego uchylenie

i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Rybniku wraz z rozstrzygnięciem o kosztach postępowania”.

Zarzucał, że w toku rozpoznania sprawy naruszono prawo procesowe, regulację art. 217 § 1 k.c. w zw. z art. 227 k.p.c. przez oddalenie jego wniosku o prze-prowadzenie dowodu z zeznań świadka M. P. na okoliczność zgłoszenia reklamacji, treści umowy łączącej strony, przyjęcia pełnomocnictwa od A. P. oraz przesłuchania stron na okoliczność istnienia zobowiązania, treści umowy łączącej powoda z pozwanym, podstawy i wysokości dochodzonego roszczenia, mimo, że dowody te dotyczą okoliczności mających istotne znaczenia dla sprawy, a sporne okoliczności nie zostały w żadnym stopniu wyjaśnione.

Ponadto zarzucał, że nie rozpoznano istoty sprawy, gdyż nie przeprowadzono postępowania dowodowego na okoliczność nienależytego wykonania zleconej usługi i ograniczenie rozstrzygnięcia sprawy ograniczając się jedynie do zagad-nienia legitymacji czynnej powoda oraz że naruszono prawo materialne, regulację art. 95 k.c. poprzez jego błędną wykładnię polegającą na uznaniu, iż A. P. nie posiada legitymacji do dochodzenia przedmiotowego roszczenia, podczas gdy M. P. na podstawie przepisów o przedstawicielstwie działała w imieniu i na rzecz powoda, a zatem zawarła z pozwanym umowę zlecenia, której stroną był powód, a nadto w imieniu A. P. zgłosiła reklamację odnoszącą się do wykonania przedmiotowej usługi oraz zleciła sporządzenie opinii dotyczącej spornego zobowiązania,

Sąd odwoławczy ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo zostało oparte na twierdzeniu, iż pozwany nie wywiązał się w sposób należyty z łączącej strony „umowy zlecenia” a jako podstawę prawną dochodzonych roszczeń wskazano w nim regulację art. 471 k.c. i wprost odwoływano się do reżimu odpowiedzialności kontraktowej.

Stosownie do uregulowań art. 321 § 1 k.p.c. wyznaczało to kognicję Sąd Rejonowy przy rozpoznaniu sprawy, stąd też - wbrew temu co podnosi apelacja - brak było formalno-procesowych podstaw do jej rozpoznania w kon-tekście reżimu prawnego odpowiedzialności deliktowej, tym bardziej, iż w pod-stawie faktycznej powództwa nie twierdzono, iż kurtka była własnością powoda oraz że zapłacił on na sporządzenie przedsądowej opinii biegłego (brak uszczerbku w majątku powoda, co wyłączało w sprawie zastosowanie regulacji art. 443 k.c.).

Sprawa była rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym, w którym zgodnie z regulacją art. 505⁴ k.p.c. zmiana powództwa jest niedopuszczalna.

Zakaz ten jest zakazem bezwzględnym i dotyczy ona nie tylko zmiany żądania ale również zmiany jego podstawy faktycznej, do czego

w istocie zmierzały zawarte w piśmie procesowym z dnia 3 03 2014r. twierdzenia skarżącego, iż M. P. zawierając umowę działała w jego imieniu i na jego rzecz.

Z tej przyczyny fakty te nie były objęte kognicją Sądu, przez co nie miały istotnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w rozumieniu regulacji

art. 227 k.p.c. i Sąd pierwszej instancji słusznie oddalił zgłoszony przez powoda na te okoliczności wniosek dowodowy z zeznań świadka M. P..

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia są w zasadzie prawidłowe i za wyjątkiem ustalenia, że M. P. „oddała kurtkę brata” do prowadzonej przez pozwanego pralni chemiczne, mają

podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku źródłach dowodowych, których ocena jest logiczna

i mieści się w granicach swobodnej oceny dowodów.

Wskazane powyżej ustalenie nie ma odniesienia w informacjach zawartych w zgromadzonym materiale dowodowym i jako takie jest wadliwe, stąd też Sąd odwoławczy pominął je przy konstruowaniu podstawy faktycznej orzeczenia wydanego w postępowaniu odwoławczym.

Z tych też względów Sąd odwoławczy - z powyższą modyfikacją - przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa.

Z poczynionych ustaleń faktycznych wynika bowiem, że stanowiąca

podstawę dochodzonych roszczeń umowa - będąca umową o dzieło w rozumieniu art. 627 k.c. - nie została zawarta z pozwanym przez powoda lecz przez jego siostrę M. P..

Dlatego – jak trafnie ocenił Sąd pierwszej instancji – powód nie jest uprawniony do dochodzenia od pozwanego roszczeń przewidzianych w art. 471 k.c. i tym samym nie posiada on w sprawie legitymacji czynnej.

Czyni to powództwo bezzasadnym, co znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i apelacja jest bezzasadna.

Reasumując zaskarżony wyrok odpowiada prawu i dlatego apelację powoda jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek